

Mätarverkstaden i utveckling

Publicerad i *Asfaltblänk och Vattenstänk* nr 4/1991.

Mätarverkstaden har slagit till igen. Man har blivit nummer ett i Sverige. I varje fall är man först i landet med att ha fått ackreditering, godkännande, för provning av varmvattensmätare.

SWEDAC är den statliga myndighet som gett godkännandet till vårt provlaboratorium på Augustenborg.

Det har förstås varit förknippat med investeringar också.

— Vi har satsat ungefär 400.000:- för modifiering av ett serieprovbord, säger Göran Olsson, verkmästare på mätarverkstaden.

— Det har varit nödvändigt för att klara av de krav på kvalitet som våra kunder kräver, konstaterar han.

Göran berättar vidare att den nya anläggningen har gjort att man kommer att klara av de EG-normer som väntas framöver.

— Vi har varit tidigt ute när det gäller de här diskussionerna och det har vi nu nytta av.

Tekniskt innebär utvecklingen att man gått från mekanik till elektronik. Kraven på exakt mätning ger en trygghet för både vattenleverantörerna och vattenkonsumenterna.

Invigning

Den nya anläggningen invigdes vid en enkel ceremoni av avdelningschefen Sven Widing och deltagande av anläggningens leverantör, elektronikfirman Digitec samt mätarverkstadens personal.

De största kunderna hos mätarverkstaden är värmeverken, men i dag finns i övrigt också kunder från industriföretagen i hela vårt avlånga land.

De har också anledning att känna sig nöjda med den nya anläggningen.

Nackdelen med axslingan är att den växer ända upp till ytan och i sig ger ett något skräpigt intryck samtidigt som den samlar på sig papper, plastpåsar och annat skräp.

Fördelen med vattenväxterna i Pildammen är att de kan fördröja eller hindra fler blomningar av blågröna mikroalger.

Målet är att kunna balansera utvecklingen av växterna så att de negativa konsekvenserna elimineras och de positiva bibehålls.

Försök

Vattenväxter har stor känslighet för mekanisk påverkan. Axslingans känslighet för klippning var okänd, därför gjordes försök i oktober 1990 med klippning med slåtterskopa. För att kunna bilda sig en uppfattning om klippningens påverkan skedde klippningen på tre olika nivåer ner i växtmassan. Nivåerna var räknat från växttopparna 2, 5 och 8 dm. Vattenytan låg c:a 1 dm över topparna.

Resultatet av detta enkla försök var att klippning ska genomföras på 5 dm nivån, då växterna klarar och överlever klippningen men ändå fördröjs i tillväxten.

Genomförande

Vi har under de senaste två åren sökt efter en metod att avlägsna växtmassa, men inte haft någon större framgång förrän vi kom i kontakt med K-konsult i Lund som tillsammans med SIAB och ett

holländskt företag utvecklat en amfibiegående maskin som kan skörda växter i vattnet.

På detta sätt skulle vi kunna skörda axslingan i vattnet, få tillbaka den fria vattenytan och reducera kväveinnehållet, d v s få bort en del av det kvävetillskott i vattnet som kommit dit med det näringsrika borrhvattnet. I och med att växterna tas bort under tillväxtperioden tas också den del av kvävet bort som finns upplagrad i växterna. Dessutom bidrar skörden till att minska risken för syrefria förhållanden, vid en eventuell isläggning, med fiskdöd som följd.

Slutord

Med de förändringar som gjorts med dammens tillflöden hoppas jag att vi skall få ett stabilare läge med mindre risk för att sponten skall friläggas och därmed ruttna.

Andra positiva effekter är att vi minskar det totala antalet närsalter och får en balans på den vattenväxtflora som finns och därmed minskar risken för att vi skall få in blågröna mikroalger.

Vad blir då effekten av dessa åtgärder som den vanlige parkbesökaren kan märka?

Jo, med en regelbunden skörd av vattenväxter kommer den öppna vattenytan att kvarstå och inte ge ett lika skräpigt intryck som tidigare.

Dessutom kommer vattnet att upplevas klarare när det blir mindre näringsrikt.